

დანიელის წიგნი — ოთხმოცდაცხრამეტი

ბოლო დღეები და ღმერთის სამსჯავრო: წინასწარმეტყველური აზრის გახსნა

Jeff Pippenger

2024-02-29

„უკანასკნელი დღეები“ წარმოადგენს სამსჯავროს გახსნის გამოცხადებას პირველი ანგელოზის მოძრაობაში, ხოლო მესამე ანგელოზის მოძრაობაში გამოცხადებულია სამსჯავროს დასასრული. „უკანასკნელ დღეებში“ ღვთის ერი აღდგა და აღდგება, რათა გამოაცხადოს ღვთის სამსჯავრო, მაგრამ იმისათვის, რომ იყო ღვთის სამსჯავროს მაცნე, უნდა გესმოდეს სამსჯავრო. ლაოდიკიური ადვენტიზმის უმთავრესი ნიშან-თვისება, როგორც განსწავლული კლასისა, ისე უსწავლელი კლასისა, ის არის, რომ მათ არ იციან ღვთის სამსჯავრო. ყველა წინასწარმეტყველი უფრო უშუალოდ მიმართავს უკანასკნელ დღეებს, ვიდრე იმ დღეებს, რომლებშიც თავად ცხოვრობდნენ.

„ყოველი ძველი წინასწარმეტყველი უფრო ნაკლებად ლაპარაკობდა თავისი დროისთვის, ვიდრე ჩვენი დროისთვის, ისე რომ მათი წინასწარმეტყველება ძალაშია ჩვენთვის. „ეს ყოველივე მათ შეემთხვათ მაგალითად; და დაიწერა ჩვენს დასარიგებლად, რომელთაც მოაწია ქვეყნიერების აღსასრულმა.“ 1 კორინთელთა 10:11.“ Selected Messages, წიგნი 3, 338.

ყველა წინასწარმეტყველი ერთხმად ეთანხმება ერთმანეთს, ამიტომ მათი ყველა წინასწარმეტყველება ერთსა და იმავე სახეს გვიჩვენებს, და ეს სახე შეეხება უკანასკნელ დღეებს, რომელნიც სამსჯავროს დღეებია.

და წინასწარმეტყველთა სულები წინასწარმეტყველებს ემორჩილება. რადგან ღმერთი უწესრიგობისა კი არა, არამედ მშვიდობისაა, როგორც წმიდათა ყველა ეკლესიაში. 1 კორინთელთა 14:32, 33.

იერუსალიმი ეზეკიელის ხილვაში, რომელიც მერვე თავში იწყება, არის ღვთის ეკლესია, ანუ ლაოდიკიის მეშვიდე დღის ადვენტიტთა ეკლესია უკანასკნელ დღეებში. ეზეკიელის მერვე და მეცხრე თავები განსაზღვრავს თაყვანისმცემელთა ორ კლასს ღვთის სახლის სამსჯავროს დასასრულში. ერთი კლასი წარმოდგენილია ოცდახუთი უხუცესი კაცით, რომლებიც მზეს ეთაყვანებიან, ხოლო ისინი, ვინც კვნესიან და მოთქვამენ იმ სისაძაგლეთა გამო, რაც ეკლესიასა და ქვეყანაში ხდება, ღვთის ბეჭედს იღებენ. მეთერთმეტე თავში ეზეკიელის ხილვა განაგრძობს მზისადმი თაყვანისმცემელი ოცდახუთი კაცის დასჯის ილუსტრაციას.

გარდა ამისა, სულმა ამამალა და მიმიყვანა უფლის სახლის აღმოსავლეთის კარიბჭესთან, რომელიც აღმოსავლეთისაკენ იყო მიმართული; და აჰა, კარიბჭის შესასვლელთან ოცდახუთი კაცი იდგა; მათ შორის ვიხილე იააზანია აზურის ძე და ფელატია ბენაიას ძე, ერის მთავარნი. მაშინ მითხრა მან: კაცის ძეო, ესენი არიან კაცები, რომელნიც ბოროტს ზრახავენ და ამ ქალაქში უკეთურ რჩევას იძლევიან;

რომელნიც ამბობენ: დრო ახლოს არ არის; ვაშენოთ სახლები: ეს ქალაქი ქვაბია, ჩვენ კი ხორცი ვართ. ამიტომ იწინასწარმეტყველე მათ წინააღმდეგ, იწინასწარმეტყველე, ჰოი კაცის ძეო. და უფლის სული გადმოვიდა ჩემზე და მითხრა: ილაპარაკე; ასე ამბობს უფალი: ასე ამბობთ თქვენ, ისრაელის სახლო; რადგან მე ვიცი ყოველივე, რაც თქვენს გონებაში ამოდის, თითოეული მათგანი. თქვენ გაამრავლეთ თქვენი დახოცილნი ამ ქალაქში და მისი ქუჩები დახოცილებით აავსეთ. ამიტომ ასე ამბობს უფალი ღმერთი: თქვენი დახოცილნი, რომლებიც მის შუაგულში დაყარეთ, ისინი არიან ხორცი, და ეს ქალაქი ქვაბია; ხოლო თქვენ მე გამოგიყვანთ მისი შუაგულიდან. მახვილისა შეგემინდათ; და მე მოვიყვან თქვენზე მახვილს, ამბობს უფალი ღმერთი. და გამოგიყვანთ მისი შუაგულიდან, უცხოთა ხელში ჩაგაგდებთ და აღვასრულებ თქვენზე სამართალს. ეზეკიელი 11:1-9.

იერუსალიმი განსაზღვრულია, როგორც „ქვაბი“, ხოლო იერუსალიმში მცხოვრები ხალხი არის „ხორცი“, რომელიც ამ ქვაბში იხარშება. უღმერთოთა სამსჯავრო, რომელსაც აღასრულებენ ანგელოზები ხელში დამღუპველი იარაღებით, ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დროს (რადგან და უაიტი ამბობს, რომ ეზეკიელის მეცხრე თავის დაბეჭდვა იგივეა, რაც გამოცხადების მეშვიდე თავის დაბეჭდვა), მოიცავს იმ ჭეშმარიტებასაც, რომ უღმერთონი იერუსალიმიდან მოისპობიან. მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონის დროს სულიერი იერუსალიმი განიწმინდება და ყველა მთაზე მაღლა აღიმართება, როგორც დროშა.

და იქნება უკანასკნელ დღეებში, რომ უფლის სახლის მთა დამყარდება მთათა მწვერვალზე და ამაღლდება ბორცვებზე მაღლა; და ყოველი ერი მისკენ მოედინება. და მრავალი ხალხი წავა და იტყვის: მოდიოთ, ავიდეთ უფლის მთაზე, იაკობის ღმერთის სახლამდე; და ის გვასწავლის თავის გზებს, და ჩვენ ვივლით მის ბილიკებზე, რადგან სიონიდან გამოვა რჯული, და უფლის სიტყვა — იერუსალიმიდან. ესაია 2:2, 3.

გაწმენდა, რომელიც იერუსალიმისთვის სრულდება საკვირაო კანონის დროს, წარმოადგენს ლაოდიკიელი ადვენტისტების მოცილებას, რის შედეგადაც მხოლოდ ფილადელფიელი ადვენტისტები რჩებიან. ამის შემდეგ იურიდიული კორპორაციული სტრუქტურა დასრულებულია, რადგან 1863 წელს შექმნილ იურიდიულ მოწყობაში მაკონტროლებელ სუბიექტს შეერთებული შტატების მთავრობა წარმოადგენს; და როდესაც შეერთებული შტატების მთავრობა ქვეყანაზე საკვირაო წესის დაცვას აიძულებს, მეშვიდე დღის ადვენტისტთა ეკლესიის კორპორაციული სტრუქტურა ან იურიდიულად გაუქმდება, ან, შესაძლოა, მისი სახელწოდება იურიდიულად შეიცვლება იმგვარად, რომ დაემსგავსოს საკვირაო ადვენტისტთა ეკლესიის სახელწოდებას.

როცა იერუსალიმში ბოროტნი გამანადგურებელი ანგელოზების მიერ ქვაბიდან ამოღებულნი იქნებიან, ლაოდიკიელი ადვენტისტური ეკლესია დასრულდება, ხოლო ფილადელფიური მოძრაობა გახდება სულიერი იერუსალიმი, რომელიც აღიმართება როგორც დროშა. მიქა მიმართავს უზუცეს კაცებს, რომელთაც ესაია დაცინვის კაცებს უწოდებს, რომლებიც ნათელს სიბნელედ და სიბნელეს ნათლად აცხადებენ, და

შეკითხვის მეშვეობით მიუთითებს, რომ უხუცეს კაცებს უნდა სცოდნოდათ „სამართალი“. მათ უნდა სცოდნოდათ მათი მოხილვის ჟამი.

და მე ვთქვი: ისმინეთ, გევედრებით, იაკობის თავნო და ისრაელის სახლის მთავარნო: განა თქვენ არ გმართებთ სამართლის ცოდნა? თქვენ, რომელთაც კეთილი გძულთ და ბოროტი გიყვართ; რომელნიც კანს აძრობთ მათ ტანზე და ხორცს — მათ ძვლებზე; რომელნიც ჩემი ხალხის ხორცსაც ჭამთ, კანს აძრობთ მათგან; ძვლებს უმტვრევთ და ნაჭრებად ჰკეპავთ, როგორც ქვაბისთვის, და როგორც ხორცს ქვაბში. მიქა 3:1–3.

დმერთმა განიზრახა, და ახლაც განიზრახავს, რომ მისი უკანასკნელი დღეების ხალხმა „იცოდეს სამართალი“, ხოლო სამართალი არ არის ერთეული ცნება. იგი პროგრესული ისტორიაა, რომელიც რამდენიმე ელემენტსა და განსაზღვრულ ნიშნულს მოიცავს. იგი წინასწარმეტყველური პერიოდია, რომელიც 1798 წელს დაიწყო და გრძელდება ათასწლეულის დასასრულამდე. იგი არის როგორც საგამომძიებლო, ისე აღმასრულებელი. იგი სრულდება ყოველ ადამიანზე, ვისაც კი ოდესმე უცხოვრია პლანეტა დედამიწაზე, და აგრეთვე იმ ანგელოზებზე, რომლებიც ზეციდან იყვნენ განდევნილნი. სამსჯავროს პერიოდები არსებითი გაგებაა დმერთის ერთგულთათვის უკანასკნელ დღეებში, რადგან მიქას კითხვაზე პასუხი არის: „დიახ, ისრაელმა უნდა შეიცნოს სამართალი.“

იერემია მიუთითებს, რომ უკანასკნელ დღეებში იერუსალიმის უხუცესნი წარმოადგენენ „მუდმივი განდგომილების“ კულმინაციას, როგორც ეს წარმოდგენილია მზარდი ამბოხების ოთხი თაობით, რომლებიც სიმბოლურად გამოსახულია ეზეკიელის მერვე თავის ოთხ მზარდ სისაძაგლეში. იერემია მიუთითებს, რომ ეს უხუცესნი ჩაფლულნი არიან სპირიტუალურად, რადგან ისინი „თაყვანს სცემენ“ „მზეს, მთვარეს და ცის მთელ მხედრობას“. იგი აღნიშნავს, რომ მათ „დაეცმათ და აღარ აღდგებიან“, რადგან „უარყვეს უფლის სიტყვა“. ამ ნიშნებით იერემია მიუთითებს, რომ „ხალხმა არ იცის უფლის სამართალი“.

იმ დროს, ამბოხს უფალი, გამოიტანენ იუდას მეფეთა ძვლებს, მისი მთავართა ძვლებს, მღვდელთა ძვლებს, წინასწარმეტყველთა ძვლებს და იერუსალიმის მკვიდრთა ძვლებს მათი სამარხებიდან; და გააფენენ მათ მზის, მთვარისა და მთელი ციური მხედრობის წინაშე, რომლებიც უყვარდათ, რომლებსაც ემსახურებოდნენ, რომელთა კვალსაც მიჰყვებოდნენ, რომლებსაც ეძიებდნენ და რომლებსაც თაყვანს სცემდნენ; არ შეიკრიბებიან და არ დაიმარხებიან; ისინი გახდებიან ნაკელი მიწის პირზე. და სიკვდილი აირჩევა სიცოცხლეზე მეტად ყველა დანარჩენის მიერ, ვინც დარჩება ამ ბოროტი სახლეულიდან, ვინც დარჩება ყველა იმ ადგილას, სადაც მე განვდევნე ისინი, ამბოხს ცაბაოთ უფალი. და უთხარი მათ: ასე ამბოხს უფალი: თუ დაეცემა კაცი, განა აღარ აღდგება? თუ გადაუხვევს, განა აღარ დაბრუნდება? მაშ, რატომ განუდგა ეს იერუსალიმის ხალხი განუწყვეტელი განდგომილებით? სიცრუეს ჩაეჭიდნენ, დაბრუნებაზე უარს ამბობენ. ვუსმენდი და ვისმენდი, მაგრამ ისინი სწორად არ ლაპარაკობდნენ; არავინ ინანიებდა თავის ბოროტებას და არ ამბობდა: რა ჩავიდინე? ყოველი თავისი გზისკენ მიიქცა, როგორც ცხენი, რომელიც ბრძოლაში მიიჩქარის. ცხადია, ყარყატმაც კი იცის ცაში თავისი

დანიშნული ჟამნი; გვრიტი, წერო და მერცხალი იცავენ თავიანთი მოსვლის დროს; ხოლო ჩემმა ხალხმა არ იცის უფლის სამართალი. როგორ ამბობთ: ჩვენ ბრძენნი ვართ და უფლის რჯული ჩვენთან არისო? აჰა, ამოდ უმოქმედია მას; მწიგნობართა კალამი ამოდ მოქმედებს. ბრძენნი შერცხვენილნი არიან, შეძრწუნებულნი და შეპყრობილნი; აჰა, მათ უარყვეს უფლის სიტყვა, და რაღა სიბრძნეა მათში? იერემია 8:1–9.

მეხუთე თავში იერემია მათ, ვინც უფლის სამართალს არ იცნობს, „უგუნურებად“ მოიხსენიებს.

იერუსალიმის ქუჩებში ირბინეთ აქეთ-იქით, და იხილეთ ახლა, და შეიცანით, და ეძიეთ მის ფართო ადგილებში, თუ ჰპოვებთ კაცს, თუ არის ვინმე, ვინც სამართალს აღასრულებს და ჭეშმარიტებას ეძებს; და მე ვაპატიებ მას. და თუმცა ამბობენ: „ცოცხალია უფალი“, უეჭველად ცრუდ იფიცებიან. ო, უფალო, განა შენი თვალები ჭეშმარიტებაზე არ არის მიპყრობილი? შენ დასცხე მათ, მაგრამ არ იწუხეს; შენ შემუსრე ისინი, მაგრამ არ ისურვეს შეგონების მიღება: თავიანთი სახეები კლდესზე უმტკიცესად გაიმაგრეს; უარი თქვეს მოქცევაზე. ამიტომ ვთქვი: უეჭველად ესენი ღარიბნი არიან; უგუნურნი არიან, რადგან არ იციან უფლის გზა და თავიანთი ღვთის სამართალი. იერემია 5:1–4.

უკანასკნელ დღეებში ლაოდიკიური ადვენტიზმი—ისინი, რომლებიც წარმოდგენილნი არიან, როგორც ათი ქალწულის იგავის უგუნური ქალწულები და რომელთაც დისა უაიტი უწოდებს, რომ ისინი წარმოადგენენ „ადვენტიისტი ხალხის გამოცდილებას“—„არ იციან უფლის გზა და არც თავიანთი ღვთის სამართალი.“ მომდევნო თავში იერემია მიუთითებს, რომ უფლის „გზა“ არის „ძველი ბილიკები“, მაგრამ უგუნური ლაოდიკიელი ადვენტიისტები უარს ამბობენ მასში სიარულზე, ან საყვირის ხმაზე ყურის მიპყრობაზე. „საყვირი“ არის სამართლის სიმბოლო, რომელიც, რა თქმა უნდა, უგუნურმა ლაოდიკიელმა ადვენტიისტებმა არ იციან.

ასე ამბობს უფალი: დადექით გზებზე, იხილეთ და გამოიკითხეთ ძველი ბილიკების შესახებ, სად არის კეთილი გზა, და იარეთ მასზე, და ჰპოვებთ განსვენებას თქვენი სულებისთვის. მაგრამ მათ თქვეს: არ ვივლით მასზე. ასევე დაგიყენეთ გუშაგნი და ვთქვი: ისმინეთ საყვირის ხმა. მაგრამ მათ თქვეს: არ მოვისმენთ. ამიტომ ისმინეთ, ხალხებო, და იცოდეთ, კრებულო, რა არის მათ შორის. ისმინე, დედამიწავ: აჰა, მოვუვლენ ამ ხალხს უბედურებას, მათი ზრახვების ნაყოფს, რადგან არ ისმინეს ჩემი სიტყვებისა და ჩემი რჯულიც უარყვეს. იერემია 6:16–19.

„ბოროტება“, რომელიც მოველინება იმ „კრებულს“, რომელმაც უარი თქვა „საყვირის ხმისთვის მოესმინა“ და „ეველო“ „ძველ ბილიკებზე“, სადაც უკანასკნელი წვიმის „განსვენება“ მოიპოვებოდა, ხდება მაშინ, როდესაც „კრებული“ უახლოეს მომავალში მოსალოდნელი საკვირაო კანონის დროს „უარყოფს მის რჯულს“.

ელიას სამმაგი გამოყენება განსაზღვრავს მაცნისა და მოძრაობის საქმეს აღმასრულებელი სამსჯავროს ჟამს, რომელიც იწყება მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონის დროს. ელიას სამმაგ გამოყენებას მჭიდროდ უკავშირდება იმ მაცნის სამმაგი გამოყენება, რომელიც გზას უმზადებს აღთქმის მაცნეს. გზის მომამზადებელი მაცნის

სამმაგი გამოყენება განსაზღვრავს მაცნისა და მოძრაობის საქმეს საგამომძიებლო სამსჯავროს ჟამს. გზის მომამზადებელი მაცნე და ელია ერთმანეთთან მჭიდროდ დაკავშირებული სამმაგი გამოყენებებია, ისევე როგორც რომის სამმაგი გამოყენება ბაბილონის დაცემის სამმაგ გამოყენებასთან; თუმცა მათ აქვთ მნიშვნელოვანი განსხვავებები, რომლებიც ღვთის სამსჯავროსთან არის დაკავშირებული.

ელიას სამმაგი გამოყენება და იმ მაცნის სამმაგი გამოყენება, რომელიც ამზადებს გზას აღთქმის მაცნისათვის, დაკავშირებულია სამსჯავროს ორ განსხვავებულ საქმესთან, რომელთაც აღასრულებს ღმერთი თავისი რჩეული მაცნისა და იმ მოძრაობის მეშვეობით, რომელიც მაცნის უწყებას უერთდება. ეს ორი საქმე დაკავშირებულია სამსჯავროს ორ განსხვავებულ პერიოდთან, თუმცა სიმბოლოებს შორის გადაფარვაც არსებობს.

მესამე და უკანასკნელი ელიას საქმე დაკავშირებულია თანამედროვე ბაბილონის სამმაგი კავშირის აღმასრულებელ სამსჯავროსთან, ხოლო გზის განმამზადებელი მაცნეს საქმე დაკავშირებულია ღვთის ხალხის საგამომძიებლო სამსჯავროსა და განწმენდასთან. მალაქიას მესამე თავი იწყება მეორე თავის უკანასკნელი მუხლით.

თქვენმა სიტყვებმა დაღალა უფალი. ხოლო თქვენ ამბობთ: რით დავღალეთ იგი? იმით, რომ ამბობთ: ყოველი, ვინც ბოროტებას სჩადის, კეთილია უფლის თვალში და იგი მათში ჰპოვებს სიამოვნებას; ანდა: სად არის სამართლის ღმერთი? აჰა, მე მოვავლენ ჩემს მაცნეს, და იგი გამიმზადებს გზას ჩემს წინაშე; და უფალი, რომელსაც თქვენ ეძიებთ, უეცრად მოვა თავის ტაძარში, აღთქმის მაცნე, რომელიც გასურთ; აჰა, მოვა იგი, ამბობს ცაბაოთ უფალი. მაგრამ ვინ აიტანს მისი მოსვლის დღეს? და ვინ დადგება, როცა იგი გამოჩნდება? რადგან იგი არის როგორც გამომდნობელის ცეცხლი და როგორც მრეცხავთა საპონი; და დაჯდება იგი როგორც გამომდნობელი და ვერცხლის განმწმედელი; და განწმენდს ლევის ძეებს და გაწმენდს მათ როგორც ოქროსა და ვერცხლს, რათა სიმართლით შესწირონ უფალს შესაწირავი. მაშინ სასურველი იქნება უფლისათვის იუდასა და იერუსალიმის შესაწირავი, როგორც ძველ დღეებში და როგორც ადრინდელ წლებში. მალაქია 2:17–3:4.

უკანასკნელ დღეებში, მალაქიას მოწმობის თანახმად, ღმერთი დამძიმებულია ლაოდიკიურ ადვენტიზმით, რომელიც 1888 წლის აჯანყებას ეჭიდება. 1888 წლის აჯანყება წინასწარ იყო ნაჩვენები კორახის, დათანისა და აბირამის აჯანყებით, ხოლო კორახის აჯანყების დოქტრინალური დავის საგანი იყო ის, არიან თუ არა ბოროტების მოქმედნი კვლავ მართალნი უფლის თვალში.

ხოლო კორახმა, იცჰარის ძემ, კეჰათის ძემ, ლევის ძემ, და დათანმა და აბირამმა, ელიაბის ძეებმა, და ონმა, ფელეთის ძემ, რუბენის ძეებმა, თან წაიყვანეს კაცები; და აღდგნენ მოსეს წინაშე, ისრაელის ძეთაგან ზოგიერთებთან ერთად, საკრებულოს ორას ორმოცდაათი მთავარნი, კრებულში სახელგანთქმულნი, სახელოვანი კაცნი; და შეიკრიბნენ მოსესა და აარონის წინააღმდეგ და უთხრეს მათ: მეტისმეტად ბევრს იკისრებთ თქვენთვის, რადგან მთელი კრებული წმიდაა, ყოველი მათგანი, და უფალი მათ შორის არის; მაშ, რატომ აღიმადლებთ თავს უფლის კრებულზე?

რიცხვნი 16:1-3.

უკანასკნელ დღეებში ღმერთი დამძიმებულია ლაოდიკიური ადვენტიზმით, რომელიც ეჭიდება 1957 წლის ამბოხებას, რაც უბრალოდ 1888 წლის ამბოხების გამოვლინებაა, ოფიციალურ განცხადებაში მოქცეული. წიგნმა Questions on Doctrine უკვდავყო 1888 წლის ამბოხება, რომელიც იყო კორახის, დათანისა და აბირამის ამბოხების განმეორება, იმ ანგელოზის მოწმობის თანახმად, რომელმაც დას უაითს დაარიგა, რომ მას 1888 წლის კონფერენციაზე უნდა დარჩენილიყო, რათა ჩაეწერა კორახის ამბოხების ისტორიის განმეორება. ორას ორმოცდაათი სახელგანთქმული კაცი შეიკრიბა კორახთან, დათანთან და აბირამთან ერთად მოსეს, ღვთის წარმომადგენლის, წინააღმდეგ ამ ამბოხებაში.

ეზეკიელის მერვე თავში მოხსენიებული ის ოცდახუთი კაცი, რომლებიც მზეს ეთაყვანებოდნენ, წარმოადგენენ კორახის, დათანისა და აბირამის ამბოხებაში საკმევლის შემწირველი ორას ორმოცდაათი კაცის მეათედს, ანუ მეათედ ნაწილს; ისინი წინასახედ წარმოადგენდნენ 1888 წლის ამბოხების ლიდერებს, რომელთა დოქტრინული ამბოხება ოფიციალურად გაფორმდა 1957 წელს, წიგნის Questions on Doctrine გამოქვეყნებით.

კორახის, დათანისა და აბირამის ამბოხებამ უარყო ის „განაჩენი“, რომელიც ღმერთმა გამოიტანა და რომლის მიხედვითაც მათ ორმოცი წელი უდაბნოში ხეტიალი მიესაჯათ. ლაოდიკიური ადვენტიზმი 1863 წელს შეუდგა ლაოდიკიის უდაბნოში ხეტიალს, მას შემდეგ, რაც მათ უარყვეს 1856 წელს წარდგენილი ლაოდიკიური უწყება, რამაც, მათი ურწმუნოების გამო, მრავალი კიდევ სხვა წლით უდაბნოში ხეტიალის განაჩენი წარმოშვა. 1888 წლის ამბოხების დროსაც ისინი კვლავაც არ იყვნენ მზად მიეღოთ ის ლაოდიკიური უწყება, რომელიც უხუცესებმა ჯონსმა და უაგონერმა მოიტანეს.

ისინი, ვინც 1888 წელს აჯანყდნენ, არა მხოლოდ უარყვეს უხუცესების, ჯოუნსისა და ვაგონერის, სულიერი ავტორიტეტი, არამედ წინასწარმეტყველ ქალ ელენ უაიტის ავტორიტეტიც და სულიწმიდის ავტორიტეტიც, რადგან თავიანთი ქმედებით გამოხატეს აზრი, რომ მთელი კრებული თანაბრად წმინდა იყო.

1863 წელს ისინი უკან დაბრუნდნენ, რათა ბეთელის ცრუწინასწარმეტყველთან ეჭამათ, და ამით საბოლოოდ მიიღეს ხსნის ის განსაზღვრება, რომელსაც კორახის აჯანყება წარმოადგენდა, ხოლო შემდეგ ეს ცრუ მოძღვრება ოფიციალურად დაამკვიდრეს წიგნში, Questions on Doctrine. ეს მოძღვრება „რწმენით გამართლების“ ცრუ განსაზღვრებაა.

1863 წლის ამბოხება იყო მილის ძვირფასი ქვების უარყოფის დასაწყისი, რომლებიც ჰაბაკუმის ორ დაფაზე აირეკლა. ჰაბაკუმის წიგნის მეორე თავში, პირველი მუხლის „დავა“ საბოლოოდ წარმოშობს თავყანისმცემელთა ორ კლასს, რომლებიც ცხადდებიან იმ გზავნილის შესახებ მათი უთანხმოების გამო, რომელმაც დააყოვნა.

აჰა, მისი სული, რომელიც ამაყად აღიმადლა, არ არის მართალი მასში; ხოლო მართალი თავისი რწმენით იცოცხლებს. აბაკუმი 2:4.

ჰაბაკუკის წიგნის მეორე თავში „დავაში“ მოხსენიებული „მართლის“ „რწმენა“ დაფუძნებული იყო იმ „ხილვაზე“, რომელიც ცხადად იყო დაწერილი ფიქალებზე. 1863 წლის ამბოხებაში ფიქალებზე დაწერილის მოსაშორებლად გადადგმული პირველი ნაბიჯი შეასრულეს მათ, რომელთაც უკვე აღარ ჰქონდათ „მართლის“ რწმენა. 1863 წლის ამბოხება წარმოადგენდა იმ ამბოხების პირველ თესლს, რომელიც საბოლოოდ 1957 წელს რწმენით გამართლების მოძღვრების ცრუ განმარტებას დაამკვიდრებდა.

ამ კვლევას მომდევნო სტატიაში განვაგრძობთ.

„უფალმა თავისი დიდი წყალობით უაღრესად ძვირფასი უწყება მოუვლინა თავის ხალხს უხუცესების, უაგონერისა და ჯონსის, მეშვეობით. ეს უწყება იმისთვის იყო, რომ მსოფლიოს წინაშე უფრო მკაფიოდ წარმოეჩინა ამაღლებული მხსნელი, მსხვერპლი მთელი მსოფლიოს ცოდვებისთვის. მან წარმოადგინა გამართლება რწმენით თავდების მეშვეობით; მან ხალხს მოუწოდა მიეღოთ ქრისტეს სიმართლე, რომელიც ცხადდება ღვთის ყველა მცნებისადმი მორჩილებაში. მრავალს იესო თვალთახედვიდან ჰქონდა დაკარგული. მათ სჭირდებოდათ, რომ თავიანთი მზერა მიემართათ მისი ღვთაებრივი პიროვნებისკენ, მისი ღირსებებისკენ და მისი უცვლელი სიყვარულისკენ ადამიანთა მოდგმისადმი. მთელი ძალაუფლება მის ხელთ არის მიცემული, რათა მან ადამიანებს უხვი ძღვენი დაურიგოს და უმწეო ადამიანურ აგენტს უბოძოს თავისი საკუთარი სიმართლის ფასდაუდებელი ძღვენი. ეს არის უწყება, რომლის მსოფლიოსათვის მიცემაც ღმერთმა ბრძანა. ეს არის მესამე ანგელოზის უწყება, რომელიც უნდა იქადაგოს ძლიერი ხმით და თან ახლდეს მისი სულის უხვი გადმოღვრა.“ Testimonies to Ministers, 91.

„ამ დროისთვის განსაზღვრული ჭეშმარიტება, მესამე ანგელოზის უწყება, უნდა იქნეს გამოცხადებული ძლიერი ხმით, რაც ნიშნავს მზარდი ძალით, როცა ვუახლოვდებით დიდ საბოლოო გამოცდას.“ The 1888 Materials, 1710.

„გამოცდის ჟამი უკვე ჩვენზეა მოწეული, რადგან მესამე ანგელოზის ძლიერი შეძახილი უკვე დაიწყო ქრისტეს სიმართლის, ცოდვის მპატიებელი გამომსყიდველის, გამოცხადებაში. ეს არის იმ ანგელოზის ნათლის დასაწყისი, რომლის დიდებაც მთელ დედამიწას აღავსებს.“ Selected Messages, წიგნი 1, 362.

„გვიანი წვიმა ღვთის ხალხზე უნდა გადმოვიდეს. ძლიერი ანგელოზი უნდა ჩამოვიდეს ზეციდან, და მთელი დედამიწა განათდეს მისი დიდებით.“ Review and Herald, April 21, 1891.